

Landinspektørnævnet blev af A anmodet om genoptage en klagesag, hvor landinspektør L tidligere var blevet frifundet. Ved frifindelsen havde nævnet på baggrund af landinspektørens skriftlige indlæg og hans forklaring for nævnet lagt til grund, at landinspektørens omlægning af en vej var sket i overensstemmelse med de dagældende regler. Kort & Matrikelstyrelsen fastslog imidlertid efterfølgende på baggrund af en udtalelse fra landinspektøren, at omlægningen af vejen var sket på et urigtigt grundlag, idet landinspektøren afgav sin erklæring om vejen uden at foretage de nødvendige undersøgelser af, om den private markvej var en privat fællesvej. Landinspektørnævnet tog ikke afstand fra Kort & Matrikelstyrelsens opfattelse, men nævnet fandt ikke grundlag for at genoptage klagesagen, idet det forhold, at sagen ikke var blevet tilstrækkeligt belyst, ikke alene kunne bebrejdes landinspektøren, og at det ikke kunne antages, at landinspektøren bevidst havde givet urigtige oplysninger eller bevidst havde fortiet omstændigheder, der kunne være afgørende for klagesagens udfald.

I Landinspektørnævnets sag nr. 193 har nævnet den 2. oktober 1998 truffet følgende afgørelse om genoptagelse af klagesag

De har i et brev af 23. april 1998 til Landinspektørnævnet anmodet nævnet om at genoptage den klagesag (nævnets sag nr. 154), som De tidligere har rejst mod landinspektør L, og som nævnet afgjorde ved kendelse afsagt den 7. april 1994.

Ved kendelsen blev L frifundet med følgende begrundelse:

"Klageren har rejst 2 hovedkritikpunkter vedrørende indklagedes sagsbehandling, dels indklagedes forlængelse af den private fællesvej som adgangsvej til den solgte parcel, dels indklagedes berigtigelse af markvejen på matrikelkortet.

Nævnet opfatter førstnævnte klagepunkt således, at det ikke af erklæringen om vejudlæg klart fremgår, i hvilken udstrækning B og C har vejret fra parcellens sydøstlige hjørne og videre mod nord langs parcellens østskel. Med hensyn til dette klagepunkt finder nævnet, at klageren ved uden forbehold at have underskrevet erklæringen om vejudlæg selv har medvirket til den uklarhed, der er opstået. Nævnet skal dog bemærke, at det havde været hensigtsmæssigt, om omfanget af vejudlægget havde været præcist angivet i erklæringen, herunder i hvilket omfang vejretten til parcellen forløb på en del af markvejen/den private fællesvej, der efter berigtigelsen forløber langs parcellens østskel og videre mod nord. Nævnet finder endvidere, at indklagede for at mindske muligheden for senere konflikter mellem parterne burde have etableret en mere hensigtsmæssig kontakt til klageren under sit arbejde med den matrikulære sag. Nævnet finder imidlertid, at dette klagepunkt tillige er begrundet i den oplyste uenighed parterne imellem om færdselens karakter og eventuelle tidsbegrænsning.

For så vidt angår indklagedes berigtigelse af den på matrikelkortet værende markvej, finder nævnet, at berigtigelsen er sket i overensstemmelse med de dagældende regler i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 129 af 23. marts 1982 om udstykningsarbejder m.v., § 47, stk. 9. Nævnet finder imidlertid, at indklagede under de foreliggende omstændigheder burde have henvendt sig til klageren forinden berigtigelsen for at søge nærmere oplysninger om vejforholdene og tillige, at det berigtigede vejforløb alene burde være angivet med en bredde på 3,77 m. Det skal dog hertil bemærkes, at der efter nævnets opfattelse ikke ved den foretagne berigtigelse er sket nogen faktisk ændring af vejrettigheder over klagerens ejendom, og at der ikke med berigtigelsen er etableret en situation, som vil kunne hindre en eventuel slettelse af vejen på matrikelkortet, hvis betingelserne herfor

efter en nærmere undersøgelse måtte vise sig at være til stede.

Idet der efter en samlet vurdering ikke findes grundlag for at statuere, at landinspektøren i forbindelse med sagen har handlet således, at der bør anvendes nogen sanktion efter landinspektørlovens § 10, frifindes han."

Nævnet udsatte - som tidligere meddelt Dem - behandlingen af Deres anmodning om at genoptage sagen for at afvente Kort & Matrikelstyrelsens svar i forbindelse med en forespørgsel fra Boligudvalget til Bolig- og Byministeren.

Nævnet har efterfølgende den 1. september 1998 fra Dem til brug for nævnets afgørelse modtaget kopi af 3 erklæringer fra tidligere forpagtere af jorden til Deres ejendom vedrørende eksistensen af vejen over matr.nr.13a

Nævnet har behandlet Deres anmodning om genoptagelse af klagesagen på møder afholdt den 7. og 28. september 1998.

Det fremgår af Deres begæring om genoptagelse af sagen, at De mener, at Landinspektørnævnets afgørelse blev truffet på et forkert grundlag. De skriver herom bl.a.:

"I kendelsen ... finder nævnet, at landinspektør L's berigtigelse af en privat fællesvej på min ejendom skete i overensstemmelse med de dagældende regler i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 129 af 23. marts 1982.

Det, mener jeg ikke, er rigtigt. L henviser i sagen til § 47, stk. 9 i bekendtgørelsen, der omhandler slettelse og forandring af private fællesveje. Men den vej, han berigtiger på min ejendom, er ikke en privat fællesvej, men en privat markvej, som kun vi selv må benytte. Ingen anden ejendom har vejret til den pågældende strækning, hvorfor der pr. definition ikke kan være tale om en privat fællesvej.

Jeg mener derfor, at landinspektøren har handlet uden den nødvendige hjemmel i lovgivningen. Samtidig har han påført mig en række unødvendige omkostninger, fordi jeg efterfølgende har måttet betale en anden landinspektør 30.000 kr. for at få udredt sagen og slettet vejen på matrikelkortet igen.

L har desuden indgivet falske oplysninger til Kort & Matrikelstyrelsen, idet den nordlige del af den vej, som han søger berigtiget på min ejendom, aldrig har eksisteret.

Samtidig kan jeg oplyse, at min modpart i sagen, B, har benyttet L's ukorrekte vejberigtigelse til at anlægge sag imod mig for at få vejret til min private markvej. Foreløbig har han tabt ved byretten, men sagen er appelleret til landsretten,

.....

Disse retssager er efter min mening helt overflødige og var aldrig kommet på tale, hvis sagen var blevet ordentligt belyst, da Landinspektørnævnet behandlede den.

Nævnet skriver først i sin kendelse, at jeg ved at underskrive en erklæring om vejudlæg selv har medvirket til den uklarhed, der er opstået omkring udstrækningen af den private fællesvej, som blev oprettet i forbindelse med jordsalget. Jeg mener ikke, der hersker nogen tvivl om længden af denne vej og henviser til landinspektørens skematiske redegørelse, hvoraf det klart fremgår, at der er tale om en 4 meter bred privat fællesvej, der ialt omfatter 300 kvadratmeter, altså en 75 meter lang vej."

Den 30. marts 1998 bragte en artikel under overskriften "Landinspektørnævnet godkendte tvivlsom vejudlægning", der var baseret på Deres klage over landinspektør L og Landinspektørnævnets afgørelse heraf. Dette foranledigede som nævnt en forespørgsel den 4. maj 1998 fra Folketingets Boligudvalg til Bolig- og Byministeren, der blev bedt om at kommentere artiklen af 30. marts 1998.

Efterfølgende har nævnet fra Kort & Matrikelstyrelsen modtaget kopi af Bolig- og Byministerens svar dateret 14. august 1998 til Folketingets Boligudvalg. Det fremgår bl.a. heraf, at ministeren i Kort & Matrikelstyrelsen har indhentet en række oplysninger i sagen. Disse er i besvarelsen gengivet således:

"....

Spørgsmålet om omfanget af C og B's vejrettigheder og dermed om fortolkning af den aftale i skødet, der blev indgået mellem partene i forbindelse med arealets afhændelse til rideskole, kan Landinspektørnævnet ikke tage stilling til. Uenigheden mellem parterne om dette spørgsmål må afklares ved domstolene, og det sker ved den verserende retssag.

Med hensyn til den vejoplægning, som landinspektøren har afgivet erklæring om, bemærkes, at vejen nu er slettet på matrikelkortet efter ansøgning herom fra en anden landinspektør, der har foretaget de nødvendige undersøgelser og fremskaffet de nødvendige erklæringer herom.

I den konkrete sag har Kort- og Matrikelstyrelsen den 23. juni 1998 under hensyn til den sagsfremstilling, der er givet i artiklen, og til at Kort- og Matrikelstyrelsen efterfølgende slettede den omlagte vej på matrikelkortet efter ansøgning herom, anmodet den landinspektør, der foranledigede vejen omlagt på matrikelkortet, om at redegøre nærmere for, hvilke overvejelser og undersøgelser han gennemførte i forbindelse med ansøgningen om omlægning af vejen på matrikelkortet.

Landinspektøren har i skrivelse af 7. august 1998 oplyst, at det var hans opfattelse, at den private vej, der var vist på matrikelkortet, var blevet erstattet af den nuværende markvej, som udgør en del af et sammenhængende system af eksisterende private veje, der forbinder to offentlige veje. Det fremgår, at landinspektøren derfor ikke foretog nærmere undersøgelser med hensyn til, hvem der havde vejret til eller brugt den eksisterende markvej. Landinspektøren understreger i sin udtalelse, at der med omlægningen af vejen ikke er stiftet nye vejrettigheder.

Som sagen nu foreligger oplyst, er det Kort- og Matrikelstyrelsen's opfattelse, at styrelsens godkendelse af omlægningen på matrikelkortet af den private vej skete på et urigtigt grundlag, idet landinspektøren afgav sin erklæring om vejen uden at foretage nærmere undersøgelse af, om den eksisterende markvej var en privat fællesvej, hvorved bl.a. forstås en privat vej, der tjener som adgangsvej for anden ejendom, jf. privatvejslovens § 2, stk. 1. En privat vej f.eks. en intern markvej, der ikke er til brug for anden ejendom, kan normalt ikke forventes optaget på matrikelkortet. Men omlægningen af vejen på matrikelkortet har ikke medført, at der er etableret vejret for andre ejendomme ud over, hvad der måtte være aftalt mellem parterne ved afhændelsen af arealet til rideskole, jf. formuleringen i skødets § 6, stk. 5: "Den fælles tilkørselsvej må af køber kun anvendes som adgangsvej til ridefaciliteterne."

I besvarelsen til Boligudvalget konkluderer ministeren, at det er hendes opfattelse, at den private vej, der på matrikelkortet førte over det areal, der skulle anvendes til

rideskole, burde være slettet på matrikelkortet, og at udstrækningen af den private fællesvej over Deres ejendom burde være fastlagt i overensstemmelse med de aftaler, der blev indgået mellem parterne ved arealets afhændelse. På den anden side er det også ministerens opfattelse, at det nu, hvor der er opstået uenighed mellem Dem og C og B om brug af vejen, kan være vanskeligt at udrede, hvad parterne mente med aftalen i skødet, samt at fortolkningen af aftalen henhører under domstolene.

Nævnet skal med hensyn til Deres begæring om, at klagesagen mod landinspektør L genoptages, herefter bemærke følgende:

Hvad angår spørgsmålet om omfanget af C og B's vejrettigheder og dermed fortolkning af den aftale i skødet, der blev indgået mellem Dem og B og C i forbindelse med arealets afhændelse til rideskole (i Landinspektørnævnets kendelse behandlet som kritikpunkt 1) finder nævnet ikke, at der er fremkommet nye oplysninger, der giver nævnet grundlag for at genoptage klagesagen.

Hvad dernæst angår den vejomlægning - berigtigelse -, som landinspektøren overfor Kort & Matrikelstyrelsen har afgivet erklæring om, og hvor vejen nu efter ansøgning af en anden landinspektør er slettet på matrikelkortet (I nævnets kendelse behandlet som kritikpunkt 2) skal nævnet bemærke følgende:

Nævnet lagde i sin kendelse på baggrund af landinspektørens skriftlige indlæg og hans forklaring for nævnet til grund, at omlægningen af vejen var sket i overensstemmelse med de dagældende regler. Det er på grundlag af den udtalelse, som Kort & Matrikelstyrelsen senest har indhentet hos landinspektøren, af styrelsen fastslået, at dette ikke var tilfældet, da det er styrelsens opfattelse, at omlægningen skete på et urigtigt grundlag, idet landinspektøren afgav sin erklæring om vejen uden at foretage de nødvendige undersøgelser af, om den private markvej var en privat fællesvej.

Nævnet tager ikke afstand fra Kort & Matrikelstyrelsens opfattelse, og det kan naturligvis beklages, at dette forhold ikke blev tilstrækkeligt belyst i forbindelse med landinspektørnævnets behandling af Deres klage. Ved afgørelsen af, om dette forhold kan begrunde en genoptagelse af klagesagen anser nævnet det imidlertid for at være af afgørende betydning, om dette alene kan bebrejdes landinspektøren, herunder om det kan antages, at han har givet bevidst urigtige oplysninger eller bevidst har fortiet omstændigheder, der kunne være afgørende for klagesagens udfald.

Dette finder nævnet ikke grundlag for at antage.

Nævnet skal iøvrigt bemærke, at selv om nævnet i sin kendelse af 7. april 1994 ikke fandt grundlag for at idømme landinspektør L nogen disciplinær sanktion, udtalte nævnet kritik af landinspektøren vedrørende begge de klagepunkter, sagen omfattede. Da nævnets beføjelser alene omfatter forhold af disciplinær karakter, medens nævnet ikke kan tage stilling til spørgsmålet om erstatningspligt eller lignende, og når endvidere tages i betragtning, at der nu er forløbet mere end 4 år, siden nævnet traf sin afgørelse, finder nævnet ikke grundlag for at genoptage behandlingen af klagesagen. Nævnet må derfor henvise Dem til at indbringe et eventuelt krav mod L for domstolene.

I besvarelsen har deltaget landsdommer Sigrid Ballund, landinspektør Niels Krogsgaard

og afdelingschef Jens Wolters.